

Arrest

nr. 315 045 van 18 oktober 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. MANDELBLAT
A. Reyerslaan 41/8
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 4 juni 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 april 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 juli 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat C. MANDELBLAT.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Georgische nationaliteit te bezitten en te zijn geboren op (...) 1999 in Ozurgeti. U identificeert zichzelf als homoseksuel. U woonde sinds uw geboorte tot uw achttien jaar in Ozurgeti, waarna u anderhalf jaar ging studeren in Batumi. Hierna bezocht u uw vader in Polen van januari 2022 tot eind december 2022 om daar te werken. Eenmaal terug in Georgië woonde u even in Ozurgeti, waarna u sinds maart 2023 samen met vrienden woonde in Tbilisi. Zijn hadden reeds een vermoeden over uw geaardheid en toen u hierover tegen hen vertelde, zeiden ze dat u niet meer bij hen kon wonen en u vertrok uit Georgië. U verklaart niet terug te kunnen naar Georgië omdat u daar geen woning heeft. Daarnaast verklaart u dat u altijd uw oriëntatie verborgen moest houden in Georgië en u moest aanpassen aan de maatschappelijke normen.

U vertrok uit Georgië op 16 januari 2024 en arriveerde dezelfde dag in België. U diende op 17 januari 2024 uw verzoek om internationale bescherming in België in.

Ter staving van uw relaas legt u de volgende documenten neer: uw paspoort, uw identiteitskaart, een USB-stick met screenshots van berichten die u kreeg op Messenger van onbekende mensen met beledigingen in, berichten i.v.m. uw geaardheid en uw profiel op Grindr en een toespraak i.v.m. het voorstel van een nieuwe anti-LGBTI+ wet.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van alle feiten die u hebt aangehaald en van alle elementen in het dossier, blijkt dat u geen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk hebt gemaakt. U hebt evenmin aannemelijk gemaakt dat u een reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet loopt.

In zoverre u ten eerste aanhaalt dat u niet meer mocht blijven wonen bij uw huisgenoten en u geen nieuwe woning zou kunnen vinden in Georgië, dient te worden opgemerkt dat dit gegeven niet volstaat om de drempel van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, dan wel ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming te halen. U hebt immers meteen na uw verhuis het land verlaten en nooit een poging gedaan om een woonst te zoeken. Wanneer er u wordt gevraagd waarom het voor u niet mogelijk zou zijn om een nieuwe woonst te vinden in Georgië, verklaart u dat uw salaris niet voldoende was om een woonst te huren en u niet weet bij wie u anders zou kunnen verblijven of voor hoe lang (CGVS, p.9-10). Verwacht kan echter worden dat u eerst een poging had ondernomen om een woonst te zoeken in Georgië. Bovendien heeft u ook nooit een organisatie gecontacteerd in Georgië om u bij te staan met uw huisvesting (CGVS, p.13). Van een verzoeker tot internationale bescherming mag verwacht worden dat hij alle redelijke stappen heeft ondernomen om zijn rechten in zijn land van herkomst te doen gelden. Door het feit dat u dit niet heeft gedaan, slaagt u er niet in om aan te tonen dat u op een structurele wijze werd uitgesloten van de woningmarkt in Georgië.

U legde daarnaast ook nog screenshots neer van berichten die u kreeg op Messenger van mensen die u niet kent met beledigingen naar uzelf en uw familie toe, verwijzend naar uw geaardheid. U verklaart dat u deze berichten kreeg nadat u reacties had geplaatst bij verschillende berichten over politieke onderwerpen zoals demonstraties of de binnenstorming van een club (CGVS, p.10). Wat betreft deze negatieve commentaren en online beledigingen, moet opgemerkt worden dat deze uitermate laakbaar zijn en op geen enkele wijze de goedkeuring van het CGVS wegdragen, maar dat zij onvoldoende zwaarwichtig zijn om als vervolging te kunnen worden gekwalificeerd. Uit niets blijkt dat de onbekenden die deze berichten plaatsen de intentie zouden hebben om u op systematische wijze te vervolgen.

*U verklaart daarnaast dat u in Georgië niet kan uiten wie u bent en u uw oriëntatie verborgen moet houden (CGVS, p.13). Hoewel dit uiteraard sterk te betreuren valt, dient erop te worden gewezen dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf), blijkt dat een groot deel van de Georgische bevolking nog steeds negatieve gevoelens koestert ten aanzien van homoseksualiteit, niettemin de houding tegenover LGBTI+personen sinds 2016 is verbeterd. Vooral in de regio's zijn deze gevoelens diepgeworteld. In Tbilisi zijn mensen meer open-minded. Leden van de LGBTI+-gemeenschap in Georgië kunnen in hun dagelijkse leven bijgevolg nog steeds op verschillende vlakken geconfronteerd worden met discriminatie, onder meer op vlak van onderwijs, tewerkstelling en gezondheidszorg. Ook in de gezinscontext is er vaak sprake van homofobie, hoewel verschillende LGBTI+-personen er na hun outing wel een goede band met hun familie op na houden. Daarnaast lopen leden van de LGBTI+-gemeenschap, transvrouwen in het bijzonder, het risico om slachtoffer te worden van geweld en haatmisdrijven. Het aantal geweldsincidenten neemt doorgaans toe wanneer het thema actueel is, traditioneel in de periode rond de internationale dag tegen homofobie en transfobie (IDAHOT) op 17 mei en de Pride Week in de maand juli. Het betreffen hier echter geen systematische persoonsgerichte aanvallen. Dankzij opleidingen voor politieagenten, onderzoekers en procureurs verloopt de identificatie van haatmisdrijven de laatste jaren ook beter, al blijft een doeltreffend onderzoek naar haatmisdrijven vaak een uitdaging. Niettegenstaande de LGBTI+-gemeenschap een van de*

kwetsbaarste groepen in Georgië blijft, is er actueel dus geen sprake van veralgemeende vervolging van LGBTI+-personen.

In hoeverre LGBTI+-personen blootstaan aan homo- of transfobie en/of discriminatie en in hoeverre dergelijke problemen naar aard, intensiteit en draagwijdte beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, dient dan ook individueel beoordeeld te worden. U slaagt er echter niet in aan te tonen dat er in uw concreet geval sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. U verklaart dat u in Georgië geen incidenten heeft meegemaakt omwille van uw oriëntatie omdat u niet openlijk homoseksueel bent. U kreeg in het verleden echter wel al opmerkingen over uw gedrag of werd uitgelachen. Daarnaast werd u ook eens benaderd door een zatte man toen u naar huis wandelde na het werk, maar die werd tegengehouden (CGVS, p.12). Hoewel dergelijke feiten opnieuw sterk te betreuren vallen, halen deze niet de drempel van vervolging, dan wel ernstige schade.

Bovendien blijkt uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf), dat Georgië een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken heeft. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Niettemin er in Georgië op vlak van bescherming in geval van LGBTI+-personen wel degelijk tekortkomingen zijn, blijkt uit de eerder aangehaalde informatie dat ook LGBTI+-personen bij de politie terecht kunnen voor klachten. Vanwege het risico op ongevoeligheid, een mogelijk gebrek aan privacy en angst voor secundaire victimisatie en gedwongen outing hebben leden van de LGBTI+-gemeenschap vaak echter weinig vertrouwen in de ordediensten. Het feit dat de organisatoren van het homofoob geweld van 5 en 6 juli 2021 nog niet zijn bestraft, heeft dit wantrouwen nog versterkt. Dit leidt ertoe dat LGBTI+-personen eerder een beroep doen op ngo's zoals WISG, Equality Movement en Temida om verdere stappen te ondernemen wanneer zij geconfronteerd worden met problemen. Wanneer een ngo betrokken is in een zaak, wordt deze vaak ook serieuzer genomen. Desalniettemin raden ngo's, waaronder Equality Movement, leden van de LGBTI+-gemeenschap actief aan om naar de politie te stappen. De houding van politieagenten is de laatste jaren bovendien merkbaar verbeterd, mede dankzij opleidingen en sensibilisering. Als de politie niet helpt, is het ook mogelijk om naar de Public Defender te stappen. De betrokkenheid van de Public Defender zorgt er vaak voor dat een zaak grondig onderzocht wordt. Gelet op bovenstaande informatie volstaat uw loutere verwijzing naar de algemene situatie op vlak van bescherming van de LGBTI+-gemeenschap niet om te concluderen dat uw autoriteiten in geval van problemen onwillig dan wel onmachtig zouden zijn u hulp en/of bescherming te bieden. Bovendien verklaart u zelf dat als er in Tbilisi iets zou gebeuren, er kans is dat de politie iets kan doen (CGVS, p.13).

De door u neergelegd documenten slagen er niet in bovenstaande beoordeling te wijzigen. Uw paspoort en identiteitskaart attesteren uw identiteit en herkomst, die in deze beslissing niet in twijfel worden getrokken. Betreffende de stukken die u neerlegt ter staving van uw oriëntatie, dient te worden opgemerkt dat ook uw oriëntatie niet ter discussie staat in deze beslissing. Betreffende de video en screenshot van de toespraak i.v.m. de nieuwe anti-LGBTI+-wet, kan worden opgemerkt dat het CGVS op de hoogte is van de huidige, algemene politieke situatie in Georgië.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij geeft een inhoudelijke kritiek op de motieven van de bestreden beslissing.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoekende partij evenmin als vluchteling erkennen of haar de subsidiaire beschermingsstatus toekennen. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht:

“Na grondig onderzoek van alle feiten die u hebt aangehaald en van alle elementen in het dossier, blijkt dat u geen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk hebt gemaakt. U hebt evenmin aannemelijk gemaakt dat u een reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet loopt.

In zoverre u ten eerste aanhaalt dat u niet meer mocht blijven wonen bij uw huisgenoten en u geen nieuwe woning zou kunnen vinden in Georgië, dient te worden opgemerkt dat dit gegeven niet volstaat om de drempel van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, dan wel ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming te halen. U hebt immers meteen na uw verhuis het land verlaten en nooit een poging gedaan om een woonst te zoeken. Wanneer er u wordt gevraagd waarom het voor u niet mogelijk zou zijn om een nieuwe woonst te vinden in Georgië, verklaart u dat uw salaris niet voldoende was om een woonst te huren en u niet weet bij wie u anders zou kunnen verblijven of voor hoe lang (CGVS, p.9-10). Verwacht kan echter worden dat u eerst een poging had ondernomen om een woonst te zoeken in Georgië. Bovendien heeft u ook nooit een organisatie gecontacteerd in Georgië om u bij te staan met uw huisvesting (CGVS, p.13). Van een verzoeker tot internationale bescherming mag verwacht worden dat hij alle redelijke stappen heeft ondernomen om zijn rechten in zijn land van herkomst te doen gelden. Door het feit dat u dit niet heeft gedaan, slaagt u er niet in om aan te tonen dat u op een structurele wijze werd uitgesloten van de woningmarkt in Georgië.

U legde daarnaast ook nog screenshots neer van berichten die u kreeg op Messenger van mensen die u niet kent met beledigingen naar uzelf en uw familie toe, verwijzend naar uw geaardheid. U verklaart dat u deze berichten kreeg nadat u reacties had geplaatst bij verschillende berichten over politieke onderwerpen zoals demonstraties of de binnenstorming van een club (CGVS, p.10). Wat betreft deze negatieve commentaren en online beledigingen, moet opgemerkt worden dat deze uitermate laakbaar zijn en op geen enkele wijze de goedkeuring van het CGVS wegdragen, maar dat zij onvoldoende zwaarwichtig zijn om als vervolging te kunnen worden gekwalificeerd. Uit niets blijkt dat de onbekenden die deze berichten plaatsen de intentie zouden hebben om u op systematische wijze te vervolgen.

*U verklaart daarnaast dat u in Georgië niet kan uiten wie u bent en u uw oriëntatie verborgen moet houden (CGVS, p.13). Hoewel dit uiteraard sterk te betreuren valt, dient erop te worden gewezen dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf), blijkt dat een groot deel van de Georgische bevolking nog steeds negatieve gevoelens koestert ten aanzien van homoseksualiteit, niettemin de houding tegenover LGBTI+-personen sinds 2016 is verbeterd. Vooral in de regio's zijn deze gevoelens diepgeworteld. In Tbilisi zijn mensen meer open-minded. Leden van de LGBTI+-gemeenschap in Georgië kunnen in hun dagelijkse leven bijgevolg nog steeds op verschillende vlakken geconfronteerd worden met discriminatie, onder meer op vlak van onderwijs, tewerkstelling en gezondheidszorg. Ook in de gezinscontext is er vaak sprake van homofobie, hoewel verschillende LGBTI+-personen er na hun outing wel een goede band met hun familie op na houden. Daarnaast lopen leden van de LGBTI+-gemeenschap, transvrouwen in het bijzonder, het risico om slachtoffer te worden van geweld en haatmisdrijven. Het aantal geweldsincidenten neemt doorgaans toe wanneer het thema actueel is, traditioneel in de periode rond de internationale dag tegen homofobie en transfobie (IDAHOT) op 17 mei en de Pride Week in de maand juli. Het betreffen hier echter geen systematische persoonsgerichte aanvallen. Dankzij opleidingen voor politieagenten, onderzoekers en*

procureurs verloopt de identificatie van haatmisdrijven de laatste jaren ook beter, al blijft een doeltreffend onderzoek naar haatmisdrijven vaak een uitdaging. Niettegenstaande de LGBTI+-gemeenschap een van de kwetsbaarste groepen in Georgië blijft, is er actueel dus geen sprake van veralgemeende vervolging van LGBTI+-personen.

In hoeverre LGBTI+-personen blootstaan aan homo- of transfobie en/of discriminatie en in hoeverre dergelijke problemen naar aard, intensiteit en draagwijdte beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, dient dan ook individueel beoordeeld te worden. U slaagt er echter niet in aan te tonen dat er in uw concreet geval sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. U verklaart dat u in Georgië geen incidenten heeft meegemaakt omwille van uw oriëntatie omdat u niet openlijk homoseksueel bent. U kreeg in het verleden echter wel al opmerkingen over uw gedrag of werd uitgelachen. Daarnaast werd u ook eens benaderd door een zatte man toen u naar huis wandelde na het werk, maar die werd tegengehouden (CGVS, p.12). Hoewel dergelijke feiten opnieuw sterk te betreuren vallen, halen deze niet de drempel van vervolging, dan wel ernstige schade.

Bovendien blijkt uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf), dat Georgië een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken heeft. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Niettemin er in Georgië op vlak van bescherming in geval van LGBTI+-personen wel degelijk tekortkomingen zijn, blijkt uit de eerder aangehaalde informatie dat ook LGBTI+-personen bij de politie terecht kunnen voor klachten. Vanwege het risico op ongevoeligheid, een mogelijk gebrek aan privacy en angst voor secundaire victimisatie en gedwongen outing hebben leden van de LGBTI+-gemeenschap vaak echter weinig vertrouwen in de ordediensten. Het feit dat de organisatoren van het homofoob geweld van 5 en 6 juli 2021 nog niet zijn bestraft, heeft dit wantrouwen nog versterkt. Dit leidt ertoe dat LGBTI+-personen eerder een beroep doen op ngo's zoals WISG, Equality Movement en Temida om verdere stappen te ondernemen wanneer zij geconfronteerd worden met problemen. Wanneer een ngo betrokken is in een zaak, wordt deze vaak ook serieuzer genomen. Desalniettemin raden ngo's, waaronder Equality Movement, leden van de LGBTI+-gemeenschap actief aan om naar de politie te stappen. De houding van politieagenten is de laatste jaren bovendien merkbaar verbeterd, mede dankzij opleidingen en sensibilisering. Als de politie niet helpt, is het ook mogelijk om naar de Public Defender te stappen. De betrokkenheid van de Public Defender zorgt er vaak voor dat een zaak grondig onderzocht wordt. Gelet op bovenstaande informatie volstaat uw loutere verwijzing naar de algemene situatie op vlak van bescherming van de LGBTI+-gemeenschap niet om te concluderen dat uw autoriteiten in geval van problemen onwillig dan wel onmachtig zouden zijn u hulp en/of bescherming te bieden. Bovendien verklaart u zelf dat als er in Tbilisi iets zou gebeuren, er kans is dat de politie iets kan doen (CGVS, p.13).

De door u neergelegd documenten slagen er niet in bovenstaande beoordeling te wijzigen. Uw paspoort en identiteitskaart attesteren uw identiteit en herkomst, die in deze beslissing niet in twijfel worden getrokken. Betreffende de stukken die u neerlegt ter staving van uw oriëntatie, dient te worden opgemerkt dat ook uw oriëntatie niet ter discussie staat in deze beslissing. Betreffende de video en screenshot van de toespraak i.v.m. de nieuwe anti-LGBTI+-wet, kan worden opgemerkt dat het CGVS op de hoogte is van de huidige, algemene politieke situatie in Georgië."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om voormelde motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat verzoeker niet aannemelijk maakt een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie te koesteren, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) of b) van de Vreemdelingenwet te lopen, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft.

Verzoeker voert aan dat hij zijn seksuele geaardheid op een verborgen en verholde manier diende te beleven omdat hij met niemand in zijn omgeving erover kon praten, en dat hij op het moment dat hij het opbiechtte aan zijn huisgenoten gevraagd werd de woning te verlaten en zijn vader niet meer met hem spreekt. Verzoeker verwijst ook naar het arrest X, Y en Z van het Hof van Justitie van 7 november 2013 waarin het Hof duidelijk stelt dat men van een asielzoeker niet mag verwachten diens seksuele oriëntatie of genderidentiteit te verstoppen in de hoop om zo vervolging te vermijden.

Verzoeker gaat eraan voorbij dat terecht werd vastgesteld dat het feit dat hij niet meer mocht blijven wonen bij zijn huisgenoten en hij geen nieuwe woning zou kunnen vinden in Georgië, niet volstaat om de drempel van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, dan wel ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming te halen. Verzoeker heeft immers meteen na zijn verhuis het land verlaten en nooit een poging gedaan om een woonst te zoeken of minstens een organisatie te contacteren in Georgië om hem bij te staan met zijn huisvesting. Van een verzoeker tot internationale bescherming mag verwacht worden dat hij alle redelijke stappen heeft ondernomen om zijn rechten in zijn land van herkomst te doen gelden. Door het feit dat hij dit niet heeft gedaan, slaagt hij er niet in om aan te tonen dat hij op een structurele wijze werd uitgesloten van de woningmarkt in Georgië en dit omwille van zijn geaardheid.

Hoewel verzoeker voorhoudt dat hij zijn seksuele geaardheid op een verborgen en verholde manier diende te beleven, legde hij screenshots neer van berichten die hij kreeg op Messenger van mensen die hij niet kent met beledigingen naar hemzelf en zijn familie toe, verwijzend naar zijn geaardheid. Hieruit blijkt niet meteen dat hij zijn seksuele geaardheid op een verborgen en verholde manier diende te beleven, maar dat zijn geaardheid zelfs voor derden duidelijk was.

Hoewel deze negatieve commentaren en online beledigingen uitermate laakbaar zijn, zijn zij op hun beurt onvoldoende zwaarwichtig om als vervolging of ernstige schade te kunnen worden gekwalificeerd. Uit niets blijkt dat de onbekenden die deze berichten plaatsen de intentie zouden hebben om verzoeker op systematische wijze te vervolgen. Ook het feit dat zijn vader niet meer met verzoeker zou spreken sinds hij zijn seksuele geaardheid heeft ontdekt, is evenzeer onvoldoende zwaarwichtig om als vervolging of ernstige schade te kunnen worden gekwalificeerd.

Uit objectieve landeninformatie in het administratief dossier blijkt dat, niettegenstaande de LGBTI+-gemeenschap één van de kwetsbaarste groepen in Georgië blijft, er actueel geen sprake is van een veralgemeende vervolging van LGBTI+ personen; In hoeverre LGBTI+-personen blootstaan aan homo- of transfobie en/of discriminatie en in hoeverre dergelijke problemen naar aard, intensiteit en draagwijdte beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag, dient dan ook individueel beoordeeld te worden. De Raad stelt in navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vast dat verzoeker er niet in slaagt aan te tonen dat er in zijn concreet geval sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Verzoeker verklaart dat hij in Georgië geen incidenten heeft meegemaakt omwille van zijn oriëntatie omdat hij niet openlijk homoseksueel is. Verzoeker kreeg in het verleden wel al opmerkingen over zijn gedrag of werd uitgelachen en werd ook eens benaderd door een zatte man toen hij naar huis wandelde na het werk, maar die werd tegengehouden. Hoewel dergelijke feiten sterk te betreuren vallen, halen deze de drempel van vervolging, dan wel ernstige schade niet.

Bovendien maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij geen beroep kon doen – of bij een eventuele herhaling van deze problemen bij terugkeer naar Georgië zou kunnen doen – op de hulp en/of de bescherming van de Georgische autoriteiten.

Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat deze eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land en dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de verzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van zijn vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil invoeren enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de verzoeker zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst kan of, wegens het reëel risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. Luidens artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet wordt bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet in het algemeen geboden

wanneer de staat of partijen of organisaties, inclusief internationale organisaties, die de staat of een aanzienlijk deel van het grondgebied beheersen, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor de opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

De Raad stelt vast dat uit de recente “COI Focus Georgië – Algemene situatie” van 11 december 2023 blijkt dat er in Georgië redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade zijn getroffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Uit voormelde informatie blijkt immers dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Niettemin er in Georgië op vlak van bescherming in geval van LGBTI+-personen wel degelijk tekortkomingen zijn, blijkt uit de eerder aangehaalde informatie dat ook LGBTI+-personen bij de politie terecht kunnen voor klachten. Vanwege het risico op ongevoeligheid, een mogelijk gebrek aan privacy en angst voor secundaire victimisatie en gedwongen outing hebben leden van de LGBTI+-gemeenschap vaak echter weinig vertrouwen in de ordediensten. Het feit dat de organisatoren van het homofob geweld van 5 en 6 juli 2021 nog niet zijn bestraft, heeft dit wantrouwen nog versterkt. Dit leidt ertoe dat LGBTI+-personen eerder een beroep doen op ngo's zoals WISG, Equality Movement en Temida om verdere stappen te ondernemen wanneer zij geconfronteerd worden met problemen. Wanneer een ngo betrokken is in een zaak, wordt deze vaak ook serieuzer genomen. Desalniettemin raden ngo's, waaronder Equality Movement, leden van de LGBTI+-gemeenschap actief aan om naar de politie te stappen. De houding van politieagenten is de laatste jaren bovendien merkbaar verbeterd, mede dankzij opleidingen en sensibilisering. Als de politie niet helpt, is het ook mogelijk om naar de Public Defender te stappen. De betrokkenheid van de Public Defender zorgt er vaak voor dat een zaak grondig onderzocht wordt.

Gelet op wat voorafgaat, volstaat een loutere verwijzing naar de algemene situatie op vlak van bescherming van de LGBTI+-gemeenschap dan ook niet om te concluderen dat de Georgische autoriteiten in geval van problemen onwillig dan wel onmachtig zouden zijn hulp en/of bescherming te bieden aan verzoekers.

De Raad wijst erop dat het aan verzoeker toekomt *in concreto* aan te tonen dat het hem in Georgië aan nationale bescherming ontbeert, alwaar hij evenwel in gebreke blijft. Immers dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen poging heeft ondernomen om de bescherming vanwege de Georgische autoriteiten in te roepen.

De verwijzing in het verzoekschrift naar algemene rapporten met betrekking tot de situatie van de LGBTI+-gemeenschap, de strenge en intensere anti-LGBTI+-retoriek van de aan de macht zijnde partij, alsook het ingediend wetsvoorstel “*Over gezinswaarden en bescherming van minderjarigen*” van de parlementaire meerderheid dat de rechten en vrijheden van LGBTI+-personen sterk zou beperken en de obstakels met betrekking tot de mogelijkheden tot bescherming van LGBTI+-personen, volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in Georgië individueel wordt bedreigd of vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade bestaat noch dat de Georgische autoriteiten in geval van problemen onwillig dan wel onmachtig zouden zijn om hem hulp en/of bescherming te bieden.

Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet is voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker.

Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan niet worden aangenomen.

In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen, beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij op deze basis in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aan waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij in Georgië zou hebben gekend of zal kennen.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet brengt verzoeker geen concrete elementen aan waaruit kan blijken dat er heden in zijn land en regio van herkomst een situatie heerst van willekeurig geweld als gevolg van een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon impliceert, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch kan dit in de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier worden gelezen en evenmin beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Georgië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonde.

De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien oktober tweeduizend vierentwintig door:

C. DIGNEF, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF